

ΥΜΝΟΛΟΓΙΔΙΟΝ

Περιέχον τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ ὑπερφυῶς
καὶ φρικτοῦ θαύματος, γεγονότος διὰ
τῆς ἁγίας καὶ σεβασμίου Εἰκόνος
τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν

ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΤΗΣ ΚΑΣΣΙΟΠΙΑΣ,

Ἐπὶ τῷ ἀδίκως τυφλωθέντι Στεφάνῳ, καὶ παραδόξως
ζωογονηθέντι.

Συντεθὲν δὲ καὶ τύποις ἐκδοθὲν ἐν ἔτει 1724

ὑπὸ

Νικολάου Τρανταφύλλου Κερκυραίου,

ΝΥΝ ΔΕ ΜΕΤΑΤΥΠΩΘΕΝ

ΥΠΟ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ Γ. ΔΡΒΑΝΤΑΚΗ ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ.

Τῷ Πανιερωτάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ Κερκύρας

ΑΝΤΩΝΙΩ

Πανευσεβάστως ἀφιερωθέν.

ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑ,

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου « Π. ΚΕΡΚΥΡΑ ».

1873.

Βενε Ορθόγισιν 1724

Ἡ Ὁσίως φερόντιν ἡ Κοιμήσεως ΠΑΡΘΕΝΟΥ
32Α' Εὐχαριστὸν πρὶν ὀμνῶσι Οὐαὶ τοῦ γενοῦ 1530 Ν.

Πρὸς τὴν Αὐτοῦ Πανιερότητα
Τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Κερκύρας
ANTONION.

Πανιερώτατε!

Διαταγῇ τοῦ ἡγεμονεύοντος τῆς Κερκύρας Σίμωνος τοῦ Μπαίλου
ἐκ τῶν Λειόνων ἐν ἔτει 1530 μ. χ. ἐξωρύχθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ νεα-
νίου τινὸς Στεράνου, ὡς λωποδυτήσας δῆθεν καὶ συμμασachu εἰς
τινα διαπραχθεῖται ληστείαν. Τὸν τυρλωθέντα τοῦτον Στέρανὸν ἡ
μήτηρ αὐτοῦ, μεθ' ὅπερ μαρτύριον ὑπέστη, οἰμώζουσα ἀπήγαγεν εἰς
τὸν ἐν τῇ πόλει Κερκύρας ἱερὸν Ναὸν τοῦ ἁγίου Λαζάρου ἐπὶ παρα-
μυθίαν, καὶ ὅπως τῇ τῶν Χριστιανῶν φιλάνθρωπίᾳ πορίζηται τὸν ἄρ-
τον δυστυχῶς ὅμως ἐχλευάζετο μάλλον ἐκεῖ ὥστε ληστῆς ὑπὸ τῶν
ἀνθρώπων ἢ ἐλεημονεῖτο. Ἐντεῦθεν δ' ἀπελπισθεῖσα μέχρι θανάτου
ἡ μήτηρ διελογίζετο τί εἶδει ποιῆσαι, οὐχ ἥττον ἀπερήνατο ἀπελθεῖν
τῆς πόλεως, καὶ δὴ προὔτιμησε καὶ ἤγαγε τὸν υἱὸν τῆς εἰς τὸ χω-

ρίδιον Κασσιώπην, καίμενον πρὸς τὸ βόρειον τῆς πόλεως μέρος, πόρ-
ρω αὐτῆς ὡσεὶ σαδίων τεσσαράκοντα τεσσάρων καὶ ἑκατὸν, κατα-
θοῦσα αὐτὸν ἐν τῷ αὐτόθι Ναῷ τῆς Υ. Θεοτόκου τῆς Κασσιοπίας
τιμώμενον· ἀλλ' ὦ τοῦ φρικτοῦ θαύματος! τὴν ἰδίαν νύκτα ὠμιμα-
τώθη ὁ τυφλὸς Στέφανος ὑπὸ τῆς Θεοτόκου, τυχὼν ὁμμάτων γλαυ-
κίων, ἀνθ' ὧν κυάνων, ἃ πρότερον εἶχε.

Τὸ πολὺφρικτον καὶ πολυθρύλητον τοῦτο θαῦμα, ὑμνολογηθὲν
καὶ ἐξιστορηθὲν ὑπὸ Νικολάου Τρανταρύλλου Κερκυραίου, ἐξεδόθη
ἐν ἔτει 1724 τύποις 'Ενετίας, ἀλλ' ὥς ἐκ τῆς παρελεύσεως ἐνὸς
καὶ ἡμίσεος αἰῶνος τὸ Ὑμνολογίδιον τοῦτο οὐ μόνον ἐξαντληθὲν ὁ-
λως κατέστη δυσέρετον, ἀλλὰ καὶ σχεδὸν ἄγνωστον πολλοῖς τὸ
προκείμενον θαῦμα τυγχάνει.

Ἀναλογιζόμενος οὖν τὸ σπάνιον αὐτοῦ καὶ τὴν ἐκ τῆς συνεχοῦς
τοιούτων θαυμάτων ἀναγνώσεως προκύψουσαν ψυχικὴν ὠφέλειαν
παρὰ τῷ ὀρθοδόξῳ πληρώματι, ἐθεώρησα καλὸν νὰ μετατυπώσω τὸ
προκείμενον Ὑμνολογίδιον μετὰ τῆς ἀγίας εἰκόνος τῆς Υ. Θεοτόκου
ὁματώσεως τὸν τυφλὸν Στέφανον, σὺν τῇ τυχούσῃ μητρί του, ἀπο-
βλέψας εἰς τὴν ψυχικὴν ἐπίρρωσιν τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν καὶ
εἰς τὸν πνευματικὸν καρπὸν, τὸν ἐλευσόμενον ἐκ τῆς ἀσιγήτου ἐξ-
υμνήσεως τοῦ ἐξαισίου θαύματος τῆς Υ. Θεοτόκου, ὅπερ ἐπιτελοῦ-
μεν τῇ ἡ. μηνὸς Μαΐου.

Τὴν ἀνατύπωσιν δὲ τοῦ Ὑμνολογιδίου ὑμῖν ἀνατίθημι, πρόσδεξι
ταύτην, ὦ Πανιερώτατε Ποιμενάρχῃ, εἰς ἀνεξάλειπτον δεῖγμα τοῦ
πρὸς ὑμᾶς μεγίστου σεβασμοῦ.

Διχαλῶ

Τῆς Ὑμετέρας Πανιερότητος
πειθήνιον ἐν Χριστῷ τέκνον.

Ὁ Ἐκδότης

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ Ι. ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗΣ

Δ η μ ο δ ι δ ά σ κ α λ ο ς.

Μηνὶ Μαΐῳ ἡ. μνήμην ἐπιτελοῦμεν τοῦ ὑπερρυῶς θαύματος
γεγονότος διὰ τῆς ἀγίας καὶ σεβασμίου εἰκόνος τῆς Ὑπεραγίας
Δεσποίνης ἡμῶν

ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΤΗΣ ΚΑΣΣΙΟΠΙΑΣ

Ἐπὶ τῷ ἀδίκως τυφλωθέντι Στεφάνῳ
καὶ παραδόξως ὁμματωθέντι.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα εἰχ. προσόμοια, ἡχος, ἀ.

Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Πανηγυρίζοντες πίστει τὴν ὑπερθάμαστον, Μαρίαν τὴν Παρθένον
εὐφημήσωμεν ὕμνοις, τοῖς πάσχει γὰρ αὕτη παντοδαπῶς, διανέ-
μει τὴν ἵασιν, καὶ τυφλωθεῖσι δωρεῖται τοὺς ὀφθαλμοὺς, τηλαυγῶς
διαφωτίζουσα.

Τῇ Κτίσει ἔκστητε πάσῃ καὶ καταπλήχθητε, βοᾶ τὸ θαῦμα τοῦτο,
ὡς ἡ πάνταγνος Κόρη, τὸν Στέφανον ἀδίκως τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκκο-
πέντα ὠμμάτωσεν, ἀντὶ χροιάς κυανέας δοῦσα γλαυκὴν, ὃ τερά-
στιον ξενήκουστον.

Τῷ τῆς Παρθένου Τεμένει τυφλοὶ προσέλθετε τοῦ φωτισμοῦ τὴν
χάριν, ὑπ' αὐτῆς τοῦ φωσφόρου, λαβεῖν τερατουργοῦσης ὑπερρυῶς,
καὶ τὴν ξέντην ἀνάβλεψιν τὰ μεγαλεῖα δοξάζοντες τῆς ἀγνῆς ὁ τυ-
φλὸς γὰρ βλέπει Στέφανος. Δόξα, καὶ νῦν ἡχος, πλ. β'.

Σήμερον ἡ φωτοφόρος καὶ χρυσοφειγγῆς λαμπάς, ἡ παμφανὴς καὶ
ὑπερλαμπρὸς ἡ τιμαλφεστάτη Κόρη καὶ Θεομήτωρ Μαρία, τὴν
λάμπην ἐπαρήσιν ἡλίου φαιδρότερον, καὶ θαυματουργοῦσα παραδό-
ξως, φωτίζει τηλαυγῶς τὸν στερηθέντα τῆς ὀφθαλμοῦ Στέφανον, ὁ-
φθαλμῶν ἀξιοῦσα ἑτεροχρόως καινοτομηθέντα· ὅθεν οἱ τῆς ψυχῆς

τυφλώττοντες ὄμματα ἐκ ζόρου τῶν πταισμάτων, τὴν φωτοπάροχον τοῦ ἀρχιφώτου Μητέρα δυσωπήτωμεν, τὴν ὁλόρωτον σκηρὴν, ὅπως καὶ ἡμεῖς φωτισμοῦ ἀξιώσῃ, καὶ σῶσῃ κατοικτεύουσα.

Εἰς τὴν λιτήν, ἤχος, α΄.

Τῆς Μητρὸς καὶ Παρθένου τὰ ξενότραπα θαύματα, προσκαλεῖται τυφλὸς τοὺς πιστοὺς ἐρτίζειν, κινεῖ δὲ τοὺς ἀπίστους, ἐπὶ τούτοις ἐνδοιάζειν, ὅρασιν ὑπερφυῶς εἰληρῶς ἀλλόχρουν ἀρέντες οὐκοῦν τοὺς ἀμυδιδοῦντας οἱ εὐτεβεῖς, τῆς Θεομήτορος Κόρης τὰ μεγαλεῖα δοξάζωμεν.

Εἰς τὸν στίχ. ἤχος, πλ. δ΄. Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὁ τοῦ παρηνόμου πράγματος συμβεβηκότως τινὲς σὺν Στεφάνῳ βαδίζοντες, καὶ προσυπαντήσαντες νέοις φέρουσιν ἄλφριτα δύο τροποὶ ὄντες ἡμεῖς μὲν ἔφησαν, οὐδὲν κωλύει συλῆσαι φέροντας ὡς λύσσης τόλμημα, καὶ ἀπεῖργε Στέφανος παρακαλῶν· ἐπιδόντες πλήγματα ἀρεῖλον ἄλφριτα.

Στίχ. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ καὶ ἐλέησόν με.

Ὁ τοῦ παραλόγου δράματος· μὴ συλληρῇθαι ληστῶν προσεχόντων ὁ Στέφανος ὡς ληστὴς ἄμοιρος, εἰς τὴν πόλιν γενόμενος, ὡς περ ὑπεύθυνος ὁ ἀνεύθυνος Κριτοῦ προστάζει ἀλοὺς καθεῖργνυται. ὡς οἷον σύμβαμα· τοῖς λησταῖς συνέμπορος τετυχηκώς, καὶ ληστῆς δοκούμενος ἀποτετύφλωται.

Στίχ. Προέβρισαν οἱ ὀφθαλμοί μου πρὸς ὄρθρον.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος, τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκκοπεῖς ἀπεικόντως ὁ Στέφανος, καὶ πρὸς Θεὸν τέμενος σὺν μητρὶ βουλευσάμενος, παρὰ γενέσθαι τῆς Θεομήτορος, ἐν Κασσιόπῃ ἐλέους ἕνεκα ὡς ξένον ἀκουσμα, πορευθεὶς ἀόμματος πρὸς τὸν Ναὸν, ἄλλα ἄλλης εἰληφεν ὁφθαλμῶς ὄμματα.

Δόξα. Καὶ νῦν, ἤχος, πλ. α΄.

Ποία ἀκοή οὐκ ἐκπλήσσεται, τὸ τοῦ τοιοῦτου θαύματος μεγαλοῦ-

γὲς ἐνηχηθεῖσα μυστήριον· σήμερον γάρ τις ὁ δικασθεὶς, ἀδίκως τετύφλωται τοὺς ἐξορυχθέντας ὀφθαλμοὺς βλέπει, ὄντας ἐν Κιβωτῷ· οὗς καὶ βλέπων ὁ δίκαστας ἐν χειρὶ ταῖς τοῦ δημίου, αὐτὸν δὲ ὁματωθέντα καὶ βλέποντα, εἰκότως ἐξίσταται, σὺν τῷ φωτισθέντι μεγαλύνων, τὴν φωτοπάροχον Κόρην Μαρίαν τὴν πανθαύμαστον, τὴν ἀσυνήτως τὰς Θεραπείας βρύουσαν, τοῖς αὐτὴν ὁμολογοῦσι βρύσιν ζωήρητον.

Ἀπολυτίκιον, ἤχος, β΄. Πάντα ὑπὲρ ἐννοιοι.

Πάντα υπερθαύμαστα, πάντα ἀξιάγαστα, τὰ σὰ Θεοτόκε τεράστια· τῷ Στεφάνῳ τετυφλωμένῳ καὶ τῶν ὁμμάτων ἐστερημένῳ, ὁματὰ δίδως ἀψευδῇ τυφλὸν τελούσα ὁρατικόν. Χριστὸν ἐκέτευσεν φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον, εἰς τὸ Θεὸς Κύριος· τὸ τροπάριον.

Μετὰ τὴν α΄ στιχολ. καθ. ἤχος, πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Ἐνωθεὶς μετ' ἑτέρων ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ βαδίζων ὁ Στέφανος μετ' αὐτῶν, πᾶσι προσυπαντήσαν, οἵπερ ἔφερον ἄλφριτα καὶ οἱ σὺν τῷ Στεφάνῳ κακώτροποι πέλοντες, εἰ καὶ αὐτὸς ἀπεῖργε τοὺς παῖδας ληστεύουσιν· ὅθεν συνοδεύων τοῖς λησταῖς μὴ ληστεύων, ληστῆς νομιζόμενος ὡς ληστῆς συλλαμβάνεται, τῇ φρουρᾷ παραδίδεται, καὶ ὁμμάτων στερίσκεται· ἔπειτα Παρθένου Ναῶ ἐν Κασσιόπῃ τυφλὸς παρὰ γέγονεν, ὃν ἡ πάμρωτος Θεοτόκος ὁμαμάτωσεν.

Μετὰ τὴν β΄ στιχολ. καθ. ἤχος, πλ. δ΄. Τὸ προσταχθέν.

Τὸ ποιηθὲν ληστρικῶς λαβὼν ἐν γνώσει, καὶ ἐρευνῶν ὁ Ἰημεῶν λησταῖς συνόντα, εὔρε Στέφανον, ὃντα ληστὴν κἀκείνον, νομίστας τυφλοὶ ἀδίκως, εἴτα τυφλὸς προσῆλθε Ναῶ Παρθένου σὺν τῇ μητρὶ· ὃν καὶ βλέπουσα τέξασα λαβόντα ὄψιν καινὴν, ἐξίσταται κραυγάζουσα· χαῖρε Κόρη Πολύφωτε.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Καθ. ἡχος, ἀ. Τὸν τάρον σου Σ. ἡρ.

Θαυμάζει θαυμαστώσ τὸ πανθαύμαστον θαῦμα, καὶ νοῦς ἀγγελικὸς Ἀρχαγγέλων Κυρία, ὃ σήμερον τετέλεκας ἡ τελεία Μητρὰν-δρος, ὅτι Στέφανον ὃ στέρος στίρους παρθένων, τὸν τυφλώττοντα τυφλῶν ἀνάβλεψις οὕσα ἐποίησας βλέποντα.

Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ ἀ. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἡχου. Προκείμενον. Μνη-σθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου. Στίχ. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδιά μου· τὸ Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν, Ἀναστᾶσα Μαριάμ· ὁ ν'. Δό-ξα, ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Καὶ τὸ Πεντηκὼς ἄριον, ἡ-χος, β'. Ἀναστᾶς ὁ Ἰησοῦς.

Νῦν τερπείσθωσαν τυφλοὶ πανηγυρίζοντες γυθοσύνως, ὃ τυφλώτ-των γὰρ, διὰ τῆς Ἀειπαρθένου βλέπει Στέφανος.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου· καὶ τὰ ἐξῆς.

Ὁ Κανὼν οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τυφλῷ δέδωκε ρῶτα ἡ Μήτηρ Φάου. Νικολάου.

Ὡδὴ, ἀ. ἡχος, πλ. δ'. Ἀρματηλάτην.

Τὴν τυφλωθεῖσαν ἀρεγγεῖ ζορόεντι καὶ βαθυγνόφῳ δεινῶς, σκό-τει τῶν πταισμάτων, φώτισον Ὑπέραγνε ψυχὴν μου καὶ καταύγα-σον, ἡ φωσφόρος λυχνία, ὡς τυφλωθέντα τὸν Στέφανον πάμρωτῃ παιδρῶς κατεφώτισας.

Ὑμνολογῆσαι κατ' ἀξίαν σήμερον τὰ θαύματά σου Ἀγνή, γλώτ-της μου τὴν λύσιν πάρεσχε Πανύμνητε τὸν Λυτρωτὴν ἡ τέξασα· τῶν ματαίων γὰρ λόγων ἡ ἕξι ταύτην ἐμπλέξασα, ταῖς φιληδονίαις κα-τέδησε.

Φαιδρυνομένην τὴν σεπτὴν ὁμήγουριν τῶν φιλεόρτων τυφλός, ἐορ-τάζειν ἀγει, τὴν παιδρὰν πανήγουριν τῶν τεραστίων σήμερον, τῆς Μητρὸς καὶ Παρθένου, λαβὼν ἀλλόχροον ὄρασιν, καταπληκτικὴν καὶ ξενότροπον.

Λαμπρῶς λαμπρῶναι σὲ λαμπὰς λαμπόμορφε τὸν τυφλωθέντα

καινοῖς, ὁμμασι Παρθένε, ἔπρεπε Θεόνυμφε, ἀδίκως γὰρ τετύρλω-ται· ὡς προστάτις καὶ σκέπη ἀδικουμένων ὑπάρχουσι, καὶ ἀνυπευθύ-νων ἀντίληψις.

Ὡδὴ, γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ὡς οὕσα σκεῦος τοῦ φωτός, Μαρία φωτοκυτόρη, φῶς Στεράνη τῷ τυφλῷ ἐχαρίσω, χαριτόβρυτε διό, ἐκπλήττει ἐκπληττόμενος, τοὺς ὀρώντας βοῶντας, χαῖρε Νεφέλη ὀλόρωτε.

Διαφώτισα φαιδρῶς, τὸν φωτολήγιον Κόρη, ἡ φανείσα φαιδρο-τέρα ἡλίου, τὴν ὑφήλιον θαυμβεῖς, τοῖς τηλικούτοις θαύμασι, σοὶ φω-σφόρε βοῶσαν, χαῖρε πηγὴ θαυματόβρυτε.

Ἑορταστέον, ὃ πιστοὶ, φιλέορτοι χαριέντως οἱ τυφλοὶ τε χορευέ-τωσαν ἄρτι, ὅτι Στέφανος ὁρᾷ καὶ τυφλωθεὶς ὠμμάτωται, τῇ Παρ-θένει βοῶντας, χαῖρε λαμπὰς ἀκατάσβεστε.

Δροσοκαλλίρροε λιθὰς, Γλυκασμοστάλακτε Κρήνη, τὴν ψυχὴν μου ξηρανθεῖσαν Παρθένε, ἀεργία ἀρετῶν, καρποὺς βλαστῆσαι ἄρ-δευσον, θεῖους ἵνα σοὶ ράβδε, χαῖρε βοῶ ξενοβλάστητε.

Καθ. ἡχος, δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Κατεπλάγη ὁ τυφλός ὡς ὑπὲρ φύσιν ἐφορῶν, καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν τῶν σῶν θαυμάτων τὸ φρικτὸν, ἐν τῇ φωσφόρῳ ἰάσει, ὃ θεο-τόκε· τόπον σὲ καλεῖ φωτοπάροχον, φῶς τὸ θεῖκόν τὴν κηρύσσειν καὶ μαρτυρῶν ὃ Στέφανος τὸ θαῦμα τοῖς ἐρωτῶσιν ἐκραύγαζεν, ὀ-πτεῦων ἔφυν, ἅν δ' ἐτυφλώθην, ἄλιν μένω ὀπτεύων.

Ὡδὴ, δ'. Σὺ μου Χριστέ Κύριος.

Ὡ τῶν φρικτῶν καὶ παρὰδόξων φιλέορτοι, πολυτρόπων ξένων ἐξαισίων τε, ἀξιαγάστων καὶ φοβερῶν· τερατουργημάτων τῆς φω-ταυγοῦς Θεομήτορος· νῦν γὰρ καὶ οἱ καθάπαξ ὀφθαλμοὺς ἐκκοπέν-τες, θαυμαστώσ ὁμματοῦνται καὶ βλέπουσι.

Κλίην καλεῖ σέ Σολομών τοῦ Παντάνακτος, καί λυχνίαν Πάν-
γνε ἐπτάρωτον, ὁ Ζαχαρίας καί Ἀαρών, ράβδον ἡνθισμένην καί Ἰ-
ακῶδ Πόλου κλίμακα· λαβίδα Ἡσαΐας ἀνθρακῶδη φωνεῖσε, ὁ δὲ
Στέφανος φῶς ὦν τετύφλωνται.

Ἐνδρῶσον σέ ὁ Γεδεὼν πόκον κέκληκεν, Ἀβθακούμ τε, ὅρος τὸ
κατάσκιον. Βάτον Μωσῆς, Ἰεζεκιήλ, πύλην κεκλεισμένην καί Κιβω-
τὸν πολυώνυμε, Δαβὶδ σέ ὀνομάζει· ὁ δὲ Στέφανος κράζει, ὅτι εἰ τῶν
τυφλῶν ἡ ἀνάβλεψις.

Φῶς ἐκ φωτός, ὁ λόγος ὦν τοῦ Γεννήτορος, σοὶ σκηνώσας Κόρη
ὁ ἀρχίρωτος, ὁ φωτοδότης καὶ φωτουργός, ὅλην φωταυγῆσε καὶ φω-
τοπάρχογον πέπραχε, διόπερ καὶ φωτίζεις τυφλωθέντας φωσφόρε, τῆς
ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος ὄμματα.

Ὡδῆ, εἰ. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Ὡς ἀπόρρητα Κόρη, ὡς ἀκατανόητα τὰ μεγαλεῖά σου, σὺ γὰρ
τυφλωθέντα, καὶ Ναῶ σου ἐλθόντα τὸν Στέφανον τῷ ἐν Κασσιόπῃ ἐ-
φώτισας ἀντὶ κυάνων, χορηγήσασα γλαύκια ὄμματα.

Τυφλωθεὶς ὠμματούθη, καὶ πρὸς τὸν δικάσαντα καὶ πρὸς τὸν δῆ-
μιον, Στέφανος ἐνέπει, καὶ ἀδίκως ἐμέ ἐτυφλώσατε, ἀλλ' ἰδοὺ νῦν
βλέπω, καθάπερ πρὶν ἐπεὶ ἡ μήτηρ, τοῦ φωτός, ἐμοὶ φῶς ἐχαρί-
σατο.

Ἀναμφίλεκτον Κόρη, ἵνα τὸ πολύφρικτον θρυλῆται θαῦμά σου,
ὅτε μὲν ὀπτεύων, τυφλωθεὶς ἐωρᾶτο ὁ Στέφανος, τότε ὁ τυφλώσας
ἐν Κιβωτίῳ ὑπεδείκνυ, ὁ ἐκείνου ἐξώρυξεν ὄμματα.

Ἡ ἀσώματος φύσις τῶν Ἀγγέλων ἐκθαμβὸς μένει τὰ θαύματα,
σοὺ διανοοῦσα Θεοτόκε· σὺ γὰρ μετὰ γέννησιν, ὡς καὶ πρὶν Περθέ-
νος, ἡ μείνας, σὺ δρᾷς ὀρώντα, μετὰ τύφλωσιν μένειν τὸν Στέφα-
νον.

Ὡδῆ, εἰ. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Μεγαλουργῇ καὶ φρικτὰ τὰ σὰ Μητράνδρε τέρατα. ὦν γε-
γονότες ἡμεῖς, ὑμνῆται ἀσίγητοι, τὸν Στέφανον ἔχομεν, τὸν ὀμμά-
τωθέντα, τῆς ὕμνήσεως ἐξάρχοντα.

Ἢ Κόρη τερατουργεῖ, βοᾷ θαυμάζων ὁ Στέφανος· ἐκτυφλωθεὶς
γὰρ ἐγώ, ἰδοὺ νῦν ὠμμάτωμαι· δεῦτε οἱ τυφλώττοντες, πρὸς τὴν
σελασφόρον, ὅπως λάβητε τὴν ὄρασιν.

Τῶν Κερκυραίων λαός, ὑπερεκπλήττεται σήμερον, τοῦ φωτισθέν-
τος τυφλοῦ, ἀλλόχροον ὄρασιν, τῆς πρώην σκεπτόμενος· ὅθεν τῆς
Περθένου ἐορτάζει τὰ τεράστια.

Ἢ Θαύματα τῆς Ἀγνῆς, οἱ ἀσεβεῖς προσκυνήτωσαν· ἡ ἀλαός
ἐαυτοὺς καθομολογήτωσαν· ἔχοντες γὰρ ὄμματα, κατὰ τὸν προφή-
την, Ἰεζεκιήλ νῦν οὐ βλέπουσιν.

Κοντάκιον. ἤχος πλδ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τῷ σῷ Τεμένει προσελθὼν τυφλὸς ὁ Στέφανος,

Ἐν Κασσιόπῃ σὺν μητρὶ Μητὲρ ἀπείρανδρε,

Ὀλοφύρεται οἰμῶζων τὴν δυσποτείαν.

Ἀλλ' ὡς εὐσπλαγχνός πρεσβείαις σου πρὸς Κύριον,

Φωτοπάρχοε, λαμπρῶς αὐτὸν ὀμμάτωσας.

Σοὶ κραυγάζοντα, χαῖρε Κόρη πολύφωτε.

Ὁ οἶκος.

Θαύματα τερατώδη παρὰ σοῦ παρδόξως τελεῖται θεομήτωρ Μα-
ρία· σὺ γὰρ καὶ τυφλωθέντι δεινῶς, τῷ Στεφάνῳ ἄλλα δέδωκας
ὄμματα, θαυμάζοντι καὶ κράζοντι εὐθύμως σὺν ἡμῖν τοιαῦτα.

Χαῖρε φωτὸς ποιητὴν τεκοῦσα,

Χαῖρε τὸ φῶς τυφλοῖς χορηγοῦσα,

Χαῖρε φωτοδόχε λυχνίχ κατάχρυσε,
 Χαῖρε φωτοφόρε Νεφέλη κατάλαμπρε.
 Χαῖρε λάμπεις ἀγλαόφωτε καὶ τηλαύγησιν λαμπρόν,
 Χαῖρε φαῦσις φαεσίμβροτε καὶ ἀμάρυγμα φαιδρόν.
 Χαῖρε ὅτι φωτίζεις τοὺς δεινῶς τυφλωθέντας,
 Χαῖρε ὅτι αὐγάζεις τοὺς τῷ νῦ σκοτισθέντας.
 Χαῖρε ἀκτὶς ἡλίου τῆς χάριτος,
 Χαῖρε αὐγὴ τοῦ φέγγους ἡ ἄρρητος.
 Χαῖρε πληθὺς παραδόξων θαυμάτων.
 Χαῖρε πηγὴ πολυτρόπων τεράτων,
 Χαῖρε Κόρη πολύφωτε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Μαίῳ, ἡ μνήμην ἐπιτελοῦμεν τοῦ ὑπερφυοῦς
 θαύματος γεγονότος διὰ τῆς ἀγίας καὶ σεβασμίου Εἰκόνης τῆς ὑπε-
 ραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου τῆς Κασσιοπίας, ἐπὶ τῷ ἀδίκῳ
 τυφλωθέντι Στεφάνῳ, καὶ παραδόξως ὁμματαθέντι.

Ἡ Ἱστορία τοῦ θαύματος διὰ στίχων Ἰάμβων.

Γόνου γυνὴ τις σήμερον φάη βλέπει
 Ἄ οὐ βλέπουσα αὐτὸν πρὶν βλέπειν.
 Ὅγδοάτῃ Μαίῳ τυφλὸν ὁμματοῖ Θεομήτωρ.

Σίμωνος ἀρχεῦντος ἐκ τῶν Λειόνων
 Εἰς τὴν πόλιν Κέρκυραν ὄντος Μπαίλου,
 Τῷ χιλιοστῷ καὶ τριακοστῷ ἔτει
 Πρὸς τοῖς ἑκατὸν πεντάκις σωτηρίας,
 Ἰκνούμενός τις τῇ πόλει Νεκνίας
 Καλούμενος Στέφανος οὐ χρείας ἄνευ.
 Κατὰ στίβον δέφημι συμβεβηκότως,

Ἄλλοις ἐνωθεὶς καὶ περάνας ἐν Πολεὶ
 Ὁ ἔργον ἡράτιζε πρὸς τὸ χωρίον
 Αὐτοῖς ἐκαίνους ἦν ὑποστρέφων ἅμα.
 Μακρὰν δὲ τῆς πόλεως οἱ δ' ἀριγμένοι,
 Τισὶ ζυνηγτήσαντο παισὶν ἀλφίτων
 Φορεῦσιν ἀνστρέφουσιν ἔκτινων μύλων.
 Στρεβλοὶ δὲ ὄντες ἔμπλεσι μογθηρίας,
 Ἡμᾶς φίλοι ἔφησαν οὐδὲν κωλύει
 Τούτων ἀφαιρεῖν τ' ἄλφιστα πρὸς ἰδίαν
 Μοιρῶντες ἡμεῖς οἱ ἐπ' ἐνδείας βόσιν.
 Οὐδεὶς μὲν θς πάρεστιν, οὐδεὶς ὁ βλέπων.
 Ἄλλ' ὁ φρένα Στέφανος ἐνδικὸν σχέων
 Οὕτως ἀκούσας δείκνυται παραινέτης,
 Σφοδρῶς τ' ἀπείργει ὅσπον ἦν τούτῳ σθένας,
 Τὸ θηριῶδες πράγματος τοῦ δυσθέου,
 Καὶ τὴν κατ' αὐτῶν ὡς ἀπανθρώπων δίκην
 Πάντως ἄφρευκτον εἰς ὑπόμνησιν φέρων.
 Οἱ δύστροποι δὲ καὶ νόμων παραβιάται
 Ὡς ἀσπίς ὡς βύουσα αὐτὸν τὸν τρόπον,
 Βουλὴν παρεκρούσαντο κέρδους πλουσίαν
 Σύλῃς δὲ προτρέποντο πλήρους Ζημίας
 Τὸν ἔμμονον Στέφανον ἔμμορον πέλειν.
 Τούτου δὲ μηδὲν συμμρονοῦντος δυστρόποις,
 Τοῖς παισὶν ἐντείναντες αὐτοὶ αἰκίας
 Ἄλευρ' ἀρεῖλον οἱ φίλοι κακουργίας.
 Αὐτῶν δὲ θρηνοῦντων τε καὶ λυτουμένων.
 Χαίροντες ὡς φέροντες οἱ σίνται ἴταν.
 Κενοὶ δ' ἴοντες παῖδες εἰς τὰς ἐστίας
 Τοῖς συγγενῇσι φασι συμβεβηκότα.
 Παιδες δὲ οἱ ἔχοντες οὐ πάσης ἄνευ

Σπουδῆς ἐρευνήσαντες, εἰδότες τίνες
 Οἱ λωποδυτήσαντες αὐτοὺς εὐθέως
 Γνώστην δικαστὴν δρῶσι τῶν πεπραγμένων,
 Καὶ ὡς κακοῦργος τοῖς ὑπευθύνοις ἅμα
 Συντάττει' ὁ Στέφανος ἐγκεκλημένοις.
 Συνέμπορον γὰρ οἱ βιασθέντες νέοι
 Καὶ τὸν δε ληϊττορσιν ἔγνωσαν δυστρόποις,
 Οὐ μὴν δὲ κωλύοντα οὐτεδὴ πάλιν
 Συνευδοκοῦντα τοῦτον οὐδόλως ἔγνωσαν,
 Ἀλλ' οὔτε τι πράξαντα τῷ ληττηρίῳ.
 Ἀλλ' οἱ μὲν οὐκ ἄπειστοι ὡς συνειδότες
 Αὐτῶν τὰ ἔργα μὴ ἀλῶναι καὶ πέσαι
 Σπουδῇ προσεῖχον τῶν κρατούντων τοῖς βρόχοις.
 Ὁ δὲ ξυνειδὼς ἄσπιλον πάντως ἔχων
 Ἀναίτιος Στέφανος, ὡς σύλῃς ξένος.
 Ἀτμηλῆτως καὶ πτωήσεως ἄτερ
 Πόλει προσελθὼν ἐξ ὑπουργῶν Ἠγέτου
 Ἀλοὺς ἐν εἰρκτῇ ἡσυχάσται εὐθέως.
 Καὶ τῇ ἐρεξῆς εἰς ἐτασμόν καὶ κρίσιν
 Παρίσταται Κρίνοντι δεσμώτης πέλων.
 Ὅτι ξυνῆν δὲ δυστρόποις ὁδοιπόρος
 Τοῦτ' οὐκ ἔκρυπτεν, ἀλλ' ἐφ' οἷς οὐκ ἐνδίκως
 Κατηγορεῖτο συνεγνήσασθ' οὐδόλως.
 Ἀλλ' ὥς τ' ἀντλεῖν εἰς πῖλον τετρημένον.
 Καὶ γὰρ νομίζων αὐτὸν Ἠγήτωρ πέλειν
 Ληττὴν ἐλέγχει, καὶ κατακρίνει μίαν
 Οἷαν προκρίνει βούλεται τιμωρίαν,
 Ἡ τῶν χειρῶν στέρησιν, ἢ τῶν ὀμμάτων.
 Ἐπεὶ δὲ αὐτῷ εὐσταλεστέρᾳ τίσις
 Ἡ ὀμμάτων ἐδοξε, ταύτῃ ἐκλέγει.

Ἀχθεῖς δ' εἰς αὐτὸν τὸν τεταγμένον τόπον
 Μετὰ στεναγμῶν ἡδ' ὀδυρμῶν καὶ γόων
 Ἀπεστέρηται φεῦ τῆς τῶν ὀμμάτων,
 Ἡ μᾶλλον εἰπεῖν ἐστέρηται τοῦ βίου.
 Λαοῦ παρόντος τῇ κατορυνώδει θεᾷ
 Πικρὰς τε Μητρὸς ἀστυλαζούσης μέγα.
 Ἡτις μετ' ἐκτύφλωσιν αὐτὸν λαμβάνει,
 Καὶ πρὸς τιν' αἰγλήεντα θεῖου Λαζάρου
 Νέει Νεῶν θέλουσα νῆαιεν αὐτόθι,
 Ἵνα προσαιτῇ σὺν βαρυστόνῳ Γόνῳ
 Οἰκτρῷ τυρλῶπι τὰ πρὸς ἐνδειαν βίου.
 Ἐπεὶ δὲ πλείους ἦσαν ἐν τήνῳ τόπῳ
 Οἱ ἐξονειδίζοντες αὐτὸν, ἐνδίκως
 Πεπονθέναι λέγοντες ὡς κακεργέτην,
 Ἡ οἱ κατοικτεῖροντες αὐτοῦ τοὺς γόους,
 Βουλευέται μὲν προγενέσθαι μητέρι
 Θεῖα προνοία εἰς τὸν ἀγνῆς Παρθένου
 Νεῶν ἀεισέβαστον ἐν Κασσιόπῃ.
 (Οὕτω προσηγόρευσιν ἴσχει φημίτις
 Λιμὴν τε καὶ χῶρος γε μακρὰν τυγγάνων
 Σημεῖα τῆς πόλεως ὀκτῶ καὶ δέκα.
 Πλοτεῖδ' ὁ Νᾶος τῆς Πανάγνου εἰκόνα
 Πάνσεπτον αὐτῆς θαυματουργικωτάτην.)
 Ὅπου καταίρειν ἐστὶ τοῖς πλοίοις φίλον,
 Καὶ ἐμπορικᾶς νηυσὶν ἡδὲ ὀλκασί,
 Κακεῖσε αἰτεῖν τὰ τροφὴν πρὸς ἰδίαν
 Πρὸς τῶν νεόντων προσκυνήσεως χάριν.
 Τούτῳ τεκοῦσα πείθετ', ἐν δ' Ἐκκλησίᾳ
 Τόντες ἅμῃ τῆς ἀνυμνεύτου Κόρης,
 Καὶ προσκυνοῦντες ὀρθοδοξούντων ἔθει

Γαῖαν διαβρέχουσι κρουνοῖς δακρύων
 Γόοις ἐπιστένουσι τὴν δυσποτμίαν.
 Καὶ τῷ ἐκαῖσε Μοναχῷ τὴν αἰτίαν
 Ἀρίξεως λέγουσιν αὐτῶν καὶ στέγην
 Ζητοῦσιν εἶτα, δς δὲ τοῦ ἐλθεῖν ἔως
 Τὸν Κελλίου ἴσχοντα κλειδα, προσμένειν αὐτῶν
 Ἐν τῷ Νεῷ ἔφησεν αὐτοῖς τοῖς ξένοις.
 Λίαν κεκτηκυῖάν δε ἔχτε τοῦ κόπου
 Καὶ τῆς πορείας κοῖτος εἶχε μητέρα.
 Ἄλλ' ἄλλο μος Στέφανος εὐδειν οὐ σθένων
 Ἀλγῶν ὁ οἰκτρός, ἀλλὰ μικρόνθ' ὑπνόνων
 Ὡ τῶν ξένων σου Μητράνδρε θαυμάτιον
 Κόρη Πάναγνε τῶν ὑπερφυστάτων,
 Ἀωρὶ νυκτὸς αἰσθεῖαι ἀκηράτων
 Χειρῶν θιγουσῶν καὶ κατ' αὐτοῦ ὁμμάτων
 Πάνυ κραταιῶς συγκλονουσῶν, καὶ πόσῳ
 Φωνῇσιν ὥστε ἐξυπνισθέντα σκοπεῖν
 Τίς ἦν ὁ θίξας, καὶ κραταιῶς ὠθήσας.
 Λαμπρὰν δὲ καὶ πάγχαρτον εὐπρεπεστάτην
 Ἰδὼν τιν' ἥδ' ἔνδοξον εὐκλεεστάτην
 Γυναικ' ἀποστίλθουσιν, ἥς ἐξ ὁμμάτων
 Αὐτοῦ γεγώσης πρὸς μικρὸν διηπόρει
 Τούτου περὶ ξυμβάντος ὡς ἐνυπνίου,
 Καὶ οὐκ ἀληθεὺς καὶ στραφεῖς ἀνημμένα
 Βλέπει λυχνεῖα, καὶ ἰδοὺ πλεῖν οὐκ ἐνι
 Ἀμοῖρος ὠπῶν ἀλλ' ἀπόκληκτος μένει
 Σκοπῶν τὸ συμβὰν θαυματουργίᾳ ξένη.
 Δῶπνίσας οὖν πεύθεται γειναμένην
 Τίς φῶτα Νεοῦ ἦψεν εὐλογημένης;

Ἦδ' ἐκ φλογὸς δὲ φλίψεως φλογουμένη
 Ἀφθείσα πλεῖον δακρύοις τεθλιμμένοις
 Φαεστρόρα φθέγματα ἤθελε σθένειν
 Εὐδειν γόνυ φάσκουσα ὡς πλανωμένη
 Ὅν οὐ πλανᾷ φῶς ἐκ σκοτούς πλανωμένη
 Τυφλώσεως, χάριτος ἀγνωσμένη
 Ὅς δ' οὐ προσεῖχεν ἀλλ' ἐνεῖχε μητέρι
 Ναοῦ βεβαιῶν λυχνίας ὅτι βλέπει,
 Μᾶλλον δὲ τὴν πάνσεπτον Ἀγνῆς εἰκόνα,
 Καὶ οὐ πλανᾶται, εἴτ' ἀγαλλιωμένη.
 Γλώττη τέρας δίδεισι καὶ πτοουμένη.
 Τῆμος τεκοῦσα ἀντίληψιν τυγχάνειν
 Θεῖαν θεωρήσασα αὐτῆς δεμνίου,
 Ἀνίστατ' εὐθὺς καὶ σκοπήσασ' οὐδα
 Κατὰ πρόσωπον πουλυπραγμονεστέρας
 Τοῦτον βεβαίως ὁμματοῦντα βλέπει
 Καὶ ἀντὶ τὸ πρὶν κυανείων τῇ χροᾷ
 Τὸ δεύτερον σθένοντα ὠπας γλαυκίους.
 Ὅθεν σὺν αὐτῷ ἐν γαργαῖς καὶ φόβῳ,
 Μέγας πέλεις ὕψιστε καὶ θαυμαστά σου
 Τὰ ἔργα ἐκράνυγαζε καὶ οὐδεις λόγος
 Τῶν σῶν πρὸς ὕμνον θαυμάτων ἐξαρκέσει.
 Ὑμνοῖς πανυμνήτου δὲ οὐνομ' ἀγρύπνοις
 Ἀγνῆς ἀνύμνου ἀξιάμνητον Κόρης.
 Καὶ τὴν ταχίστην ἀντίληψιν καὶ χάριν
 Κατευλογοῦντες τὰς χέρας κατεκρότου.
 Φωνῶν μοναστῆς ὡς ἄκουσε καὶ κρότων,
 Καὶ ὡς πρὸ καιροῦ ἐξυπνισθεῖς μηνίων
 Αὐτοὺς ἀτάκτους καὶ κακοτρόπους φέγει

Καὶ ὡς προπόντως συμφορὰν πεπονθότας.
 Αὐτῶν ἐνειπόντων δὲ θαυματουργίαν,
 Τέθουπε κείνος, καὶ μικρὸν, τέρας μέγα
 Δυσπιστέων κάτεισιν ἐστίας ἄπο.
 Καὶ τὸν πρὸ μικροῦ τυφλὸν ὀπτεύειν βλέπων,
 Εὐθὺς πορείας ἄπτεται τῆς πρὸς πόλιν.
 "Οπου τὸν ἀρχεύοντα ἐν Κριτηρίῳ
 Εὐρὼν θεμιστεύοντα τοῦδ' ἐναντίον
 Ἐκραζεν ὦμόν ἤδ' ἔκνομον λέγων
 Ἀθῶν ὅτι ἐστέρησεν ὁμμάτων.
 Ἄλλ' οἱ συνεκρέοντες Ἀρχῶ ἀνέρες
 Ἐκείνον ἐξέπεμπον ἦνεπον δέ τοι,
 Οὐκ εἰκὸς ἐστὶν ὠδέπως καθ' Ἡγέτου
 Τολμᾶν ἀναΐδην ἢδ' ἐπαίρεσθαι μέγα.
 Τῆμος κατεκραύγαζεν αὐτὸς τὸ πλεόν,
 Εὐμήπερ ὁ Στέφανος ἐκνόμῳ δίκη
 Ὡξωμματοῦν, οὐκ ἂν ἄλλα Δεσπότης
 Ὁ παντεπόπτης Μητρός ἱκετηρία
 Ἐδοσκεν αὐτῷ ὅμματα ξενοτρόπως.
 Ὑπόσχουσιν δ' ἔτευχεν εἶπερ οὐκ ἐνὶ
 Ὁ τυγχάνων ἀγλήνος, ἄρτι ἀγλάωψ,
 Οἰκεῖα αὐτοῦ ἐξορυθῆναι φάη.
 Οὐλοῦν τινὰς πέμψαντες ἐκ τῶν προκρίτων,
 Ἐπη τὰ φρικτὰ τοῦ Μοναστοῦ καὶ ξένα
 Ἐφραν ὑποστρέψαντες ἀτρεκέῃ πέλειν.
 Τότε τριήρους εὐτρεπισθείσης τάχα
 Μετ' ἐκκρίτων πόλητος Ἀρχὸς εἰσέβη,
 Καὶ τὸν τόπον φθάσαντες ὡς αὐτοψία
 Εἶδον τὸ φρικτὸν καὶ πελώριον τέρας

Ἀπαντες ἐξέστησαν ὑμνοῦντες Κόρην.
 Ἄλλ' ἦν ὁ Ἀρχὼν ἀμφιβάλλον εἰπέτι,
 "Ποῦ τὸν Στέφανον αὐτὸν τυγχάνειν
 "Ποῦ οὐκ ἀληθῶς ἐξορωρύχθαι φάη.
 Καθὼς ἐπ' ἄλλον ἄλλο μὲν πρὸς Δεσπότην
 Ἐν τοῖς ἑαυτοῦ ὁμματοῦντα χρόνοις,
 Λαοὶ Ἐβραίων ἄλλο φάσσοντες λίαν
 Ἄλλοι φάτιζον δῆλον ὡς οὗτος πέλει,
 Ἄλλοι δὲ ἄλλος, ἀλλ' ἀλαφ' ἰσέει.
 Αὐτὸς δ' ἐγὼ ἔρασκεν εἰμὶ ὁ βλέπων,
 Οὕτως ὁ φρικτούργημα κἀνταῦθα ξένον
 Οὐκ εἶα πάντας ὁρθοδοξεῖν αὐτίκα.
 Ἀρχὼν δ' ἐν ἄστει θαμβὸς ἀνστρέψας ὄλος
 Τὸν δῆμιόν τε προσκεκληλῶς ἐνέπει,
 Τί δήποτε Στέφανον δὲ κατεκρίθη
 Τύφλωσιν ἢδ' οὐ στέρησας ὁμμάτων;
 Αὐτὸς δὲ τοῦτον ἐκτυφλῶσ' ἀληθῶς
 Ὁ γλῶσσος δι' αὐτοῦ ἐν παρουσίᾳ,
 Μᾶλλον δὲ ἐντὸς τυγχάνειν Κιβωτίου
 Ἀκμήν παρ' αὐτῷ ὅμματα ἐκκεκομένα,
 Ἄ δὲ ἐνεγκὼν τῷ Δικαστῇ δεικνύει,
 Καὶ τόρρ' ἀληθὲς θαῦμα πιστεύει πέλειν,
 Ἄλλης μάλιστα ταῦτα ὀπτεύσας χροῶς
 Τῆς τῶν δοθέντων τῷ ἀθῶφ' δευτέρως.
 Ὅς ἀμφὶ κοῖλα τῶν βλεφάρων εἰσέτι
 Τὸ τοῦ σιδήρου ἦν σχέων φάξον τέκμων,
 Καὶ τοῦτο πάντως ἐκ προνοίας ἐνθέου.
 Ἰν' ἔχτε τούτου, ἔχτε τῆς ἄλλης χροῶς
 Ἀναμρίλεκτον θαῦμα θρυλῆται μέγα.

Εἴπερ γὰρ ὄψις κυανεία ἦν πάλιν
 Εἴν' αὐτὰ τὰ πρὶν εἶχον ἂν τινες λέγειν
 Καὶ μὴ ἀληθῶς ἐξορωρύχθαι φάη.
 Οὐτως τοίνυν εἰς ἅπασαν τὴν πόλιν
 Πᾶσαν τε Νῆστον τοῦ ξένου τεραστίου
 Διαβοηθέντος τε καὶ φωτὸς δίκην
 Πιστοῖς ἀπαστράψαντος εἰς ὁρᾶν Κόρης,
 Κλήσας δὲ ὠμάτωται, ἢ μᾶλλον λέγειν
 Τὸ δειματῶδες καὶ πολὺρρικτον τέρας
 "Αρχῶν δικαστῆς τῆς δι' ἄγνοϊαν σχέειν
 Οὐκ ἐνδίκου ἦτις ἐσυγγνώμην δίκης.
 Δώροισι δ' ἀμείψας ὥς ἔδωξε πλουσίοις
 Φιλορρόνως ἔπεμψε πρὸς τὴν οἰκίαν.
 Περιδρομήν τε τῆς πανενδόξου Κόρης
 Πλείστη ἀνεσκεύασε τῇ προμηθείᾳ.
 Πολλοὶ δὲ ἀστήρικτοι ἐν πίστει τότε
 Χριστοῦ ἐπιστήθησαν αὐτὰ τὰ πάλαι
 Γραφαῖς ἃ ἐμφρόνουν ἐν σεβασμοῖς
 Πύσται τε πιεύονται εὐτεδῶς μόνη
 Πείρα μὲν ὀπτεύσαντες ὥψι' ἰδίῳις
 "Εν τοῖς ἑαυτῶν ἐκτελεσθέντα χρόνοις.
 "Οσοι δ' ἔμεινον ἐν ᾠφρῇ ἀπιστίας
 Σέβειν τε διατάζουσι θαυματουργίας,
 Τυφλῶπες ὥσπερ καὶ φρένας βεβλαμμένοι
 Πάντες κατησχύνθησαν ἐβδελυγμένοι.
 "Εχοντες ὅτι θεὸς ὥς φάσκει φάη
 "Ιεζεκιήλ ὁ προφήτης τοῦ βλέπειν,
 Καὶ ὅτι ὥστε ἐνθέων κλύειν λόγων,
 Οὔτε βλέπουσιν, οὔτε ἐνωτίζονθ' ἔλως.

Ταῖς τῆς ἀχράντου μητροπαρθένου Κόρης
 Λιταῖς ἀλήκτοις ἡδὲ ἱκετηρίαις
 "Αναρχε ἀρχίζω παντάρχα μέδων
 Φωτοურγὲ ἀρχίφωτε φῶς τῶν ἐν σκότει
 Παντοκράτωρ ὕψιστε ἥλιος δίκης,
 Τῶν οἰκετῶν σου τῶν ἀναξίων ἀναξ
 Καταύγασον φώταυγε φώτισον μάκαρ
 Φαίδρυνον ἐκλάμπρυνον ἐννοίας φάη,
 Καὶ σῶσον ἡμᾶς ὡς φιλόανθρωπος πέλων.
 Εὐβλατὸς τε καὶ πανοικτίρμων. "Αμήν.

ᾠδὴ, ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ραπίζεσθω ἀπίστων, νῦν τὰ πρόσωπα σφόδρα τὰ ἀνιδέστατα,
 τῶν μὴ τὴν τῆς Παρθένου εἰκόνα προσκυνούντων, ὡς αὐτὴ γὰρ ὠμ-
 μάτωσε τερατουργοῦσα τυφλόν, αὐτοὺς ἀποτυφλώσει.

Φωτισθέντες θεόθεν τοῦ Θεοῦ τὴν εἰκόνα καὶ Θεομήτορας, καὶ
 τῶν Ἀγίων πάντων ἐν πίστει προσκυνούντες σχετικῶς ἀπαζόμεθα,
 εἰκονομάχους δεινῇ ἀφέντες ἐν τυφλώσει.

Ἀποτύφλωσιν ἔχων, τῶν τυφλῶν ὥσπερ ἓνα στυγνὸν ὦ Στέφανε,
 μὴ νόμιζε ἄλλ' ἄπει, πρὸς τὸ ἐν Κασσιόπῃ τῆς Θεόπαιδος τέμενος,
 καὶ δι' εἰκόνας αὐτῆς βλέψεις εἰ καὶ τυφλὸς εἶ.

Ὁ Λουκᾶς τὴν εἰκόνα ἐξωγράφητε πρῶτος τῆς Θεομήτορος διὸ
 ὑποτυποῦντες τὴν σεβασμιωτάτην, καὶ ἡμεῖς πίστει σέβομεν, ἀναβο-
 ῶντες αὐτῇ σὺ πάντων φωτισμὸς εἶ.

ᾠδὴ, η'. Ἑπταπλασίως Κάμινον.

Ὑπερφυῆ θαυμάσια καὶ φοικῶδη τεράστια, πάλιν τῆς Ἀνάνδρου
 καὶ Μητρὸς εἰς ἅπασαν, τὴν κτίσιν ἀκούεται καὶ φανεροῦται, ὥστε
 φοικῶς, καὶ Ἀγγελικὴ ὑπερεκπλήττεται φύσις· βροτῶ γὰρ ἔκκο-

πέντι ὀρθαλμοὺς ἡ Παρθένος, δεδώρηται ἐτέρους, ὑμνείσθω εἰς αἰ-
ῶνας.

Σοῦ τὸν υἱὸν Μητρόθεε, μιμουμένη πανθαύμαστε, ὡς τὸν ἀπὸ μή-
τρας μητρικῆς ὠμμάτωσε τυφλόν, ὁ ἀρχίρωτος, καὶ σὺ φωσφόρε
νῦν ὀμματοῖς, ἄλλον σαῖς λιταῖς, πρὸς τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, τυ-
φλὸν οὐ γεννηθέντα ἀλλ' ἀποτυφλωθέντα· αὐτὸς δὲ φῶς καλῶν σε
γεραίρει εἰς αἰῶνας.

Νέμει τυφλῷ ἡ πάνχυρος ὀρθαλμοὺς καὶ φωτίζεται, διὰ παρὰδό-
ξων, κακοδόξων τύφλωσις, καὶ σκότος διώλεται, σαφῶς καὶ ὀρθοδό-
ξως αὐτὴν, τῆς τρισσοφεργοῦς ὁμολογούντων τριάδος, δοχεῖον γε-
γονέναι καὶ βοώντων Παρθένε, πανένδοξε σοὶ δόξα εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Ἰεραρχῶν τὰ τάγματα, Προφητῶν τὰ συστήματα. Ἀποστόλων
τάξεις, καὶ Μαρτύρων ὄμιλος, Ὅσιων ὁ σύλλογος καὶ στίβος τῶν σε-
πτῶν Γυναικῶν, ἐννεαδικὸς χορὸς τε τῶν ἀσωμάτων· πνοή καὶ Κτί-
σις πάντα, αἰσθητὴ νοητὴ, ὑμνοῦσι μεγαλεῖα, τῶν σῶν θαυμάτων
Κόρη.

Ὡδὴ, Ὁ. Ἐξέστη ἐπὶ τοῦτο.

Κατέστη ἐπὶ τοῦτο ἐκστατικὸς, ὁ σκοπεῖν σου θελήσας τὰ τέρατα,
ὅτι τυφλὸς ὤρθη τοῖς ἀνθρώποις ὀρατικὸς καὶ ἡ ἰδέα γέγονε· κινε-
πρεπευτέρα τῶν ὀρθαλμῶν· διόσε φωτοφόρον, Ἀγγέλων καὶ Ἀν-
θρώπων δοξολογίαι μεγαλύνουσιν.

Ὁ Στέφανος ὠμμάτῳται ὁ τυφλός, παρὰ τῆς φωταυγοῦς Θεομή-
τορος, καὶ ὀρθαλμοὺς τοὺς ἐξορυχθέντας αὐτοῦ ὄρα, βιβλὶ τοῦ ξέ-
νου τέρατος, ἐνδὸν Κιβωτίου θαυμαστικῶς· διὸ τὰ μεγαλεῖα, ἀπείρω
εὐσεβείᾳ τῆς Θεοτόκου ἐορτάσωμεν.

Λαμπρύνεται ὡς ἄλλος ὀλολαμπής, οὐρανὸς ἀερρώτιστος σή-

μερον, ὁ ἱερὸς τῆς Ἀειπαρθένου Θεῆς ναὸς, θαυμάτων ταῖς λαμπρό-
τησι, καὶ λαμπρύνει πάντας τοὺς εἰς αὐτὸν, πιστῶς εἰσερχομένους
καὶ ἐπιβωμμένους ὄνομα Κόρης τὸ πανάγιον.

Ἀγάλλου φιλεόρτων περιχαρῶς, ἐκθαυβούμενον ἅπαν τὸ σύστη-
μα πάντα ἡ γῆ, ἔκστητε καὶ φοῖξατε θαυμαστῶς· τὰ πάντα καταπλή-
χθητε· πλήν συστάσει πίστει· ἀρραγοῦς θαυμάτων τελομένων
ἀγνῆς τοσούτων ξένων· τοὺς τυφλωθέντας ὥστε ὀπτεσθαι.

Ὀλόρωτον καλοῦμέν σε Οὐρανόν, λαμπροτάτην νεφέλην βολί-
δατε, Θεοῦ φωτός, μυσικῆς ἡμέρας φαιδρὰν αὐγὴν, ἀκτῖνα κατατίλ-
βουσιν, Ἀχραντε ἡλίου τοῦ νοητοῦ κατάχρυσον λυχνίαν, λαμπά-
δα σελασφόρον, ὡς τοὺς ἐν σκότει καταυγάζουσιν.

Ἦμνοῦντα ὑμνουμένην Ἀγγελικαῖς, ὑμνωδίαις σὲ Κόρη πανύ-
μνητε· τιμῶντα δὲ θαύματα τὰ σὰ τὰ μεγαλουργῆ· τῆς φώδερᾳς κο-
λάσεως, καὶ τοῦ σκότους οἴμοι τοῦ ἀρεγγοῦς, τὸν μέγαν φωτοδάτην
Υἱόν σου καὶ Δεσπότην, λυτρώσασθαί με καθικέτευε.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναικες ἀκουτίσθητε.

Τυφλότητα ἀπήλασας Στεράνου καὶ κατήνυσας, αὐτὸν Κεχαρι-
τωμένη, ἀρρήτως χαρισμένη, αὐτῷ φωσφόρε ὀμματι, ἐμψύ-
τουσα τὰ στόματα, τῶν ἀπιστούντων ἀνδρες, τοὺς ὄρους τῆς παρ-
θενίας σοῦ τῆς Θεὸν τετακυίας.

Ἐτερον ὅμοιον.

Τυφλοὶ, κωφοὶ ἀγάλλεσθε, λεπροὶ χωλοὶ εὐφραίνεσθε· καὶ Στέφα-
νον ἐρωτᾶτε, τίς τοὺς ἐμπήρους ἵσται; ὅς ὢν τυφλὸς ὠμμάτῳται, θρῆν
ἀποκριθῆσθαι, σπεύσατε εἰς τὸ τέμενος τῆς Θεοτόκου ἐκδεῖναι, καὶ
θαυμαστῶς ἰαθῆναι.

Εἰς τοὺς αἰνους στιχ. προσόμοια. ἡ'ρος, δ'.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Πάμπριδος πανήγυρις, ὃ φιλέορτων ὁμήγυρις, τῆς Θεόπαιδος σήμερον, διὸ τὴν πνίερον, ταύτην ὡς τὰς θείας θαυματοποιίας, δια-
θρυλοῦσταν τῆς Ἀγνῆς, ἐπιτελέσωμεν ἀγαλλόμενοι, πρὸς Θεὸν εἰσ-
ερχόμενοι, Ναὸν τῆς Κόρης μελπόμενοι ἑορτῆς προσέχροντα, τυ-
φλὸν ἔχοντες βλέποντα.

Κτίσεως τὰ πέρατα, τὰ σὰ ἐκπλήττεται τέρατα, καὶ τὰ ἄπειρα
θύματα, σὺ γὰρ πνύεις τραύματ' αἰμάτων ψυχῶν καὶ σώ-
μάτων, καὶ τυφλωθέντα θυματοῖς, θεοκνήτωρ Μαρία Στέφανον, διό-
σε πολυθύμαστε, δοξολογεῖ θεοδόξαστε, ὡς ταμεῖον ἀτίμητον καὶ
πηγὴν σε ζωήρρυτον.

Χαῖρε χαριτώνυμε, Μήτηρ θεοῦ μεγαλῶ νυμε· βασιλὶς κυριώνυμε,
Κόρη πολυνύμμε, πανευπρεπεστάτη, καὶ τιμ' αλφειστάτη, Φάους δο-
χεῖον καὶ ζωῆς. Ὑπεραγία Μαρία Δέσποινα· πανάμωμε πανάχραντε,
ἄνυμε νύμφη μητράνυχνδρε, Θεοτόκε ὑπέραγνε καὶ παρθένε ὑπέρ-
σεμνε. Δόξα, καὶ νῦν ἡ'ρος, πλ. δ'. Στεφάνου ἱερέως

Πάλαι μὲν ὁ θεόπτης Μωϋσῆς τὰ ὀπίσθια Θεοῦ ὡς ὁμίχλην μό-
λις ἑώρακε, σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε οὐσα καθαρωτέρα ἀτυγχρίτως,
καὶ πάσης ἀγγελικῆς τάξεως ἐνδοξοτέρα, ἀπορρήτως αὐτὸν γεγένη-
κας· ἐκείνος μὲν παρ' αὐτοῦ τὸν νόμον ἐδέξατο, σὺ δὲ αὐτὸν τὸν νο-
μοδότην ἐδάστας· ὅθεν ὡς Μητρόθεος τοῦ ἱσθαι τὰς νότους ψυ-
χῆς τε καὶ σώματος ἡζιώθης Παντάνασσα καὶ τυφλωθέντα τὸν Στέ-
φανον ἢ σὴ Εἰκὼν μόνη ἐν Κασσιόπῃ καιμένη, παραδόξως ὠρμά-
τωσεν· ἡμεῖς δὲ τυφλωθέντες τῷ τῆς ἀμαρτίας ζόφῳ δεόμεθά σου
λιτάνευσον πρὸς τὸν υἱόν σου καὶ Κύριον, ὅπως τὸ φῶς εὕρωμεν ἐν
ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ὡδὴ, γ'. καὶ ζ'. ἐκ τοῦ Κανόνος

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, Ζήτηι Σεπτεμβρίῳ, ἡ.

Κοινωνικόν. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι.

Μεγαλυνάριον.

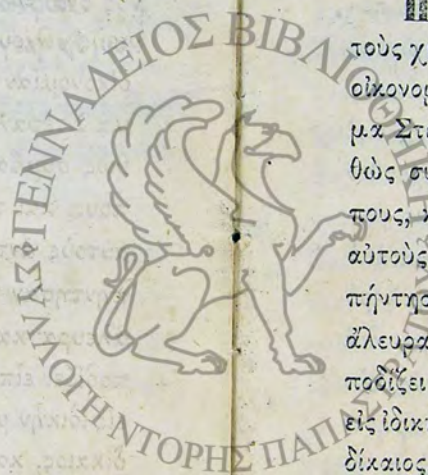
Θαῦμα πολυθύμαστον καὶ φρικτὸν, ξένον τερατώδες, ὅτι Στέφα-
νος ὁ τυφλὸς, ὅψεως ἐτέρως ὁμμάτωσιν λαμβάνει, παρὰ τῆς Θεοτό-
κου, ἣν μεγαλύνωμεν.

Ἡ Ἱστορία τοῦ θαύματος ἀπλῆ τῇ φράσει.

Πγεμονεύοντας εἰς τὴν Κέρκυραν Σίμων Λειόνος Μπάλλος εἰς τοὺς χιλίους πεντακοσίους καὶ τριάντα χρόνους ἀπὸ τὴν ἑνταρκον οἰκονομίαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Κάποιος νέος τὸ ὄνομα Στέφανος, ἐρχόμενος εἰς τὴν Χώραν διὰ τινὰ χρεῖαν του, καὶ καθὼς συμβαίνει ἀνταμωθεὶς εἰς τὴν στράταν μετ' ἄλλους τινὰς ἀνθρώπους, καὶ τελειώνωντας τὸ ποθούμενον εἰς τὴν χώραν, ἐγύριζε μετ' αὐτοὺς ἀντάμα εἰς τὸ χωρίον καὶ ὡς ἐμάκρυναν ἀπὸ τὴν χώραν ὑπήντησαν κάποιους νέους, ὅπου ἔρχονταν ἀπὸ τὸν μύλον φέροντας ἄλευρα· καὶ ἐπειδὴ ἐκεῖνοι ἦσαν πονηροὶ καὶ κακὸγνώμονι τί μᾶς ἐμποδίζει εἶπον, νὰ πάρωμεν ἐτουνῶν τὰ ἄλευρα, μοιράζοντάς τε ἡμεῖς εἰς ἰδικὴν μας τροφήν; τινὰς δὲν μᾶς βλέπει ἀμὴ ὁ Στέφανος ὢντας δίκαιος, καὶ ἀγαθὸγνώμος, ἔτι γροικῶντας, τοὺς ἐμπόδιζε μετὰ πολλῆς νοουθεσίας ὅσον ἐδύνοτον, ἀναθυμίζωντάς τους, πῶς εἶναι πρᾶγμα θυριῶδες, καὶ ὅτι δὲν θέλουν φύγῃ τὴν δικαίαν τιμωρίαν ὡσάν ληστές καὶ κακοποιοί· καὶ ἐκεῖνοι ὡσάν ἡ ἀσπίδα ὅπου κλεῖ τὰ αὐτιά της, τὴν συμβουλὴν δὲν ἀφοκροστήκανε, μάλιστα ἐπαρκακινούσαν καὶ τὸν Στέφανον νὰ συγκοινωνήσῃ καὶ αὐτὸς εἰς τὴν ληρείαν· καὶ ἐτοῦτος μὲν θέλωντας παντελῶς νὰ συγκατέβῃ αὐτοὶ δέροντες τοὺς νέους τοὺς ἐπῆραν τὰ ἄλευρα καὶ ἐκεῖνοι κλαίοντας, ἐτοῦτοι ἐπήγεναν εἰς τὰ σπήτια τοὺς μετὰ τὸ πρᾶγμα χαρούμενοι. Παγένοντας λοιπὸν οἱ νέοι εἰς τὰ σπήτια τοὺς ἄδειοι, εἶπνε τῶν ἐδι-

κῶν τοὺς ἐκεῖνο ὁποῦ τοὺς ἐσυνέβη εἰς τὴν στράταν, καὶ ἐκεῖνοι μὲ
κάθε ἐπιμέλειαν ἐρευνήσαντες, καὶ μαθαίνοντας ποῖοι ἦσαν ὁποῦ
τοὺς ἐληστεύσανε εἰς τὴν στράταν, ἀναφέρουσι τοῦ Ἱγεμόνος τὰ
γεγόμενα· καὶ ὡς ἂν κακοῦργος καὶ ὁ Στέρανος μὲ τοὺς ἄλλους κα-
τηγορημένους ἀντάμα γράφεται, ἐπειδὴ ἐκεῖνοι ὁποῦ ἀδικηθή-
καν, ἐγνώρισαν καὶ τὸν Στέρανον ὁποῦ ἐπροβάτειε μ' ἐκείνους,
ἀμὴ δὲν ἐγνώρισαν οὔτε νὰ τοὺς ἐμποδίζε, οὔτε νὰ ἐσυγκατέβη, οὔ-
τε νὰ ἔκαμε τί πρᾶγμα εἰς τὴν ληστείαν· μὰ οἱ φταίσταις ἡξεύρον-
τας τὰ καμώματά τους, εἶχανε ἐγνοίαν νὰ μὴν πιεσθοῦνε καὶ πέ-
σουνε εἰς ταῖς παγίδες τῶν Κυριεύοντων· ἀμὴ ὁ Στέρανος ὄντας
ἄρταιστος, δίχως ἄλλην περιεργίαν καὶ χωρὶς τινὰ φόβον, ἐμπαίνων-
τας εἰς τὴν χώραν πίνεταί ἀπὸ τοὺς ὑπηρέτας τοῦ Ἱγεμόνος, καὶ
βάνεταί εἰς φυλακὴν, καὶ κατόπι δεμένος παραστέκει ἐμπροσθεν
τοῦ αὐτοῦ Ἱγεμόνος εἰς ἐξέτασιν, ὁ ὁποῖος πῶς νὰ ἐπροβάτειε με-
τοὺς κακοποιούς τὸ ὠμολόγα, μὰ ὅχι νὰ ἔκαμε οὐδέν· πρᾶγμα ἀπὸ
ἐκεῖνα ὁποῦ ἀδικα ἐκατηγοροῦνται· ἀλλὰ ἐφαίνετο πῶς βάνει νερό
εἰς ἐκ κατατρυπημένον πιθάρι, διὰ τὸ ὁ Κριτὴς λογιάζωντάς τον διὰ
ληστέην, ὡς ἂν ὁποῦ ἦτανε συντροφισμένος μὲ τοὺς ληστές, τὸν
καταδικάζει νὰ διαλέξῃ, ὅποιον τιμωρίαν θέλει, ἢ τὴν στέρησιν
τῶν ματιῶν, ἢ τῶν χειρῶν τὸ κόμμα· καὶ ἐπειδὴ τοῦ ἐφάνη ἀ-
λαφρότερη τιμωρία, ἐκείνη τῶν ματιῶν αὐτὴν διαλέγει. Πέρ-
νοντάς τον λοιπὸν ὀρηνοῦντα καὶ ὀδυρόμενον εἰς τὸν συνηθισμέ-
νον τόπον τῆς καταδίκης τοῦ ἔδγαλαν τὰ μάτια, ὄντας παρὼν λαὸς
πολύς, καὶ ἡ μητέρα του κλαίοντα καὶ ὀδυρομένη ἀπαρηγόρητα,
ἡ ὁποία κατόπι ἀπὸ τὴν τύφλωσιν, τὸν ἐπῆρε καὶ ὑπῆγε εἰς κάποιαν
Ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου Λαζάρου διὰ νὰ ζητᾷ ἐλεημοσύνην· μὰ ἐπει-
δὴ ἐκεῖ ἦτανε περισσότεροι ὁποῦ τὸν ἐπεριγελοῦσαν καὶ τὸν ὀνειδι-
ζαν πῶς δικαίως ἔπαθεν ὡς ἂν ληστής καὶ ὁποῦ ἐπῆρε τὸ ξένον πρᾶ-
γμα, παρὰ ἐκεῖνοι ὁποῦ τὸν ἐλεημονοῦσαν, βάνει βουλήν, ἀπὸ θεϊ-

κὴν βέβαια πρόνοιαν νὰ ὑπάρῃ ἀνταμῶς μὲ τὴν Μητέρα του, εἰς τὴν
Ἐκκλησίαν τῆς Θεοτόκου εἰς τὸ Κασσώπη (ἔτσι κράζεται κάποιος
τόπος ἀνταμῶς μὲ τὸν λιμιῶνα ὁποῦ εἶναι εἰς τὴν Κέρκυραν, μακρὰ
ἀπὸ τὴν χώραν δεχοχτῶ μίλια, μέσα δὲ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν εὐρί-
σκεται εἰκόνα τῆς Θεοτόκου θαυματουργικωτάτη) εἰς τὸν ὁποῖον
τοῦτον τόπον, διὰ νὰ ἦναι ὁ λιμιῶνας ἐπιτήδειος, καὶ διὰ τὴν εὐλά-
θειαν τῆς Παρθένου, τὰ πλεούμενα καὶ τὰ καράβια τὰ πραγματευ-
τάρικα ράζουνε, καὶ ἔτζι, θέλει ζητᾷ ἐλεημοσύνην ἀπὸ ἐκείνους ὁποῦ
ἔρχονται νὰ προσκυνοῦν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Εἰς τοῦτο τοῦ ἀποκρά-
ζεται ἡ Μητέρα του, καὶ παγένοντας ἀντάμα εἰς τὸν Ναὸν τῆς Παν-
ενδόξου Θεομήτορος, προσκυνοῦσι κατὰ συνήθειαν, καὶ μὲ θρή-
νους καὶ ἀναστεναγμούς τὴν ἀδικον συμφορὰν μοιρολογοῦνται, καὶ
διηγοῦνται τοῦ τότε Μοναχοῦ τὴν αἰτίαν ὁποῦ ἐπῆγαν ἐκεῖ· τοῦ γυ-
ρεύουν παραμικρὰν κατοικίαν νὰ σταθοῦνε, καὶ ἐκεῖνος τοὺς εἶπε, πῶς
ἕως νὰ ἔλθῃ ὁ ἀδελφὸς ὁποῦ ἔχει τὸ κλειδί τοῦ δαῖνος Κελλίου, νὰ μεί-
νουν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ὄντας δὲ ἡ Μητέρα του ἀγανακτισμένη ἀπὸ τὸν
κόπον καὶ στράταν, ἀποκοιμήθη· ἀμὴ ὁ Στέρανος μὴν δυνάμενος ἀπὸ
τὸν πόνον νὰ ἀποκοιμηθῇ, ἀλλὰ ὀλίγον τι μόνον κλέρτοντας τὸν ὕπνον
(ὡ τῶν θαυμασίων σου Δίσποινα) παρὰ καιρὸν τῆς νυκτός, γροικᾷ
χέρια νὰ τὸν ἐγγίζουν, καὶ νὰ ψηλαροῦν κατὰ τὰ μάτια του δυνατὰ
τόσον ὁποῦ ἐξύπνητε μὲ φωναῖς, καὶ ἐστοχαζότουν, ποῖος τὸν ἐγγί-
ζε ἔτσι δυνατὰ, καὶ ἰδόντας κάποιαν γυναῖκα λαμπροτάτην ὑπὲρ μέ-
τρος καὶ περίδοξον, ἡ ὁποία ἔστοντας εἰς ὀλίγον νὰ χαθῇ ἀπὸ τὰ μά-
τια του ἀμυβίανε εἰς τοῦτο, πῶς νὰ ἦναι δειρὸν, καὶ ὅχι ἀληθινόν·
καὶ γυρίζοντας βλέπει τὰ κανδήλια ἀναμμένα, καὶ πολλὰ ἐθαύμαζε
διαλογιζόμενος, πῶς καὶ τί νὰ ἦναι ἐκεῖνο ὁποῦ ἐσυνέβη. Εὐπνᾷε
λοιπὸν τὴν Μητέρα του, καὶ τῆς λέγει ποῖος ἀναψὲ τὰ κανδήλια; καὶ
ἐκείνη λογιάζωντας πῶς πλανιέται εἰς τὸν ὕπνον του, ἀρχινῶντας νὰ
ὀρηνῇ πάλιν, τοῦ ἔλεγε νὰ σιωπαίνῃ καὶ νὰ κοιμᾶται, καὶ ἐτοῦτος δὲν

ἀποκράζοιτο, ἀλλὰ τῆς ἔλεγε πῶς βλέπει τὰ Κανδήλια, μάλιστα καὶ τὴν ἀγίαν εἰκόνα τῆς Θεομήτορος κατὰ ἀλήθειαν, καὶ δὲν φαντάζεται ἔπειτα διηγᾶται, καὶ ἐκεῖνο ὅπου τοῦ ἐσυνέβη ὀλίγον προτῆτερα, καὶ πῶς τὴν ἐκραξε, ἀμὴ δὲν ἀγροῖκα διατὶ ἐκοιμούτου· τότες ἡ μητέρα του, σοχαζομένη νὰ ἦναι θεϊκὴ βοήθεια, ἀσηκώνεται εὐθὺς ἀπὸ τὴν κλίνην καὶ περιεργότερον βλέποντάς τον εἰς τὸ πρόσωπον, τὸν βλέπει, καὶ ἀληθινὰ ἔχει μάτια, καὶ ἀντὶς ὅπου τὰ εἶχε πρῶτα μελανὰ, ὕπερον τὰ εἶχε γαλανὰ. Ὅθεν ἀπὸ τὴν πολλὴν χαρὰν καὶ τὸν φόβον, ἐκραύγαζε μὲ δάκρυα, δοξάζοντας καὶ ἐπικαλουμένη συχνὰ τὸ ὄνομα τῆς ἐνδόξου Θεομήτορος, ἀνταμῶς μὲ τὸν φωτισθέντα υἱὸν τῆς, κτυπώντας τὰ χέρια τους, καὶ μεγαλύνοντας τὴν ἔτζι ὀγλήγορην βοήθειαν. Ἀκούει ταῖς φωναῖς καὶ κτύπους ὁ Μοναχὸς τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἐπειδὴ ἐξῆπνητε πρὶν καιροῦ, ἀρχινὰ νὰ ὀργίζεται, ὀνειδίζοντας τους ὡς ἀτίκτους καὶ κακοὺς ἀνθρώπους, καὶ πῶς πρεπούμενα ἐπάθαινε καὶ ἐτοῦτοι διηγοῦνται τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐκεῖνος θαυμάζοντας καὶ κακισπεύοντας τὸ τέτοιον φρικτὸν θαῦμα, κατεβαίνει καὶ βλέπωντας τὸν ὀλίγον προτῆτερα τυφλόν, νὰ ἔχῃ μάτια καὶ νὰ βλέπῃ. Εὐθὺς κινᾷ καὶ ἔρχεται εἰς τὴν χώραν καὶ εὐρίσκοντας τὸν Μπαῖλον εἰς τὸ Κριτήριο, ἐφώναζε ἐναντίον του, καλῶντάς τον ἄνομον, σκληρόν, καὶ ἀσυμπάθητον, ὡς ἂν ὅπου ἄδικα ἐτύφλωσε τὸν Στέφανον, καὶ ἐκεῖνοι ὅπου ἔστεκαν μὲ τὸν Ἠγεμόνα, ἐδιώχνανε τὸν Μοναχὸν λέγοντας, δὲν εἶναι νόμιμον τέτοιαις λογὶς ἀδιάντροπα νὰ τολμᾷ νὰ διηγᾶται ἐναντίον ἐκείνους ὅπου κυριεύουν, καὶ νὰ ὑψηλοφρονᾷ· καὶ ἐκεῖνος περισσότερον ἐκραύγαζε λέγωντας, ὅτι ἂν ὁ Στέφανος δὲν ἐτυφλῶνοτον ἄδικα ἀπὸ αὐτοὺς, δὲν τοῦ ἤθελε δώσει ὁ Θεὸς μὲ τὴν μεσιτείαν τῆς Θεομήτορος ἄλλα μάτια, βεβαιώνοντας καὶ ὑποσχόμενος, ὅτι ἀνίσως καὶ τὸ πρᾶγμα δὲν εἶναι ἔτζι, νὰ εὐγύνουν καὶ αὐτοῦ τὰ μάτια. Ὅθεν πέμποντας τινὰς ἀπὸ τοὺς προκρίτους, ἐγύρισαν λέγωντας πῶς εἶναι ἀληθινὰ τὰ λόγια τοῦ Μοναχοῦ.

Τότες εὐτρεπίζοντας ἓνα Κάτεργον, ἐμπαίνοντας ὁ Μπαῖλος μὲ τοὺς πλέον πρώτους τῆς χώρας, καὶ φθάσαντες τὸν τόπον, βλέποντας μὲ τὰ μάτια τους τὸ μέγα τοῦτο τεράστιον, καταπολλὰ θαύμασταν ὡς ἔπρεπε· ἀλλὰ ὁ Μπαῖλος ἀκόμη ἀμυρίθανε, ἢ πῶς δὲν εἶναι αὐτὸς ὁ Στέφανος, ἢ πῶς δὲν ἐτυφλώθη ἀληθινὰ ὡς ἂν ἓνα καιρὸν οἱ Ἰουδαῖοι εἰς τὸν τυφλόν ὅπου ἔλαβε μάτια ἀπὸ τὸν Δεσπότην Χριστὸν, ἄλλοι ἔλεγον, ὅτι ἐτοῦτος εἶναι, ἄλλοι δὲ, ὅτι τοῦ ὁμοιάζει, καὶ ἐκεῖνος ἔλεγεν, ἐγὼ εἶμαι ἔτζι καὶ τώρα τὸ πολὺ παράδοξον τοῦ θαύματος, δὲν ἄρνε κάποιους νὰ πιστεύουνε παρευθὺς· Ὑπάρχοντας τὸ λοιπὸν ὁ Μπαῖλος εἰς τὴν χώραν, καὶ κράζοντας τὸν Δήμιον, τοῦ λέγει, ἔτζι εὐγαλες τὰ μάτια τοῦ Στεφάνου ὅπου ἀποκρίσθη ἀπὸ ἐμένα, καὶ ἐκεῖνος ἐβεβαίωσε πῶς ἀληθινὰ τὸν ἐτύφλωσε, μάλιστα τὰ εὐγαλμένα μάτια νὰ εὐρίσκωνται ἀκόμη μέσα εἰς ἓνα μπουσούλα, τὰ ὅποια φερνοντάς τα ἔδειξε τοῦ Ἠγεμόνος, καὶ ἔτζι ἐπίστευσε δίχως ἀμυβολίαν πῶς εἶναι ἀληθινὸν τὸ τεράστιον, ἰδόντας μάλιστα αὐτὰ νὰ ἦναι ἄλλης ὄψεως ἀπὸ ἐκεῖνα ὅπου ἔλαβε τὴν δευτέραν φοράν ὁ Στέφανος, ὁ ὅποιος εἶχε καὶ τὸ σημάδι τοῦ σιδήρου εἰς τὰ ματόκλαδα ὅπου ἀκόμη ἐφαίνοντο, καὶ τοῦτο βέβαια ἀπὸ θεϊκὴν πρόνοιαν, διὰ νὰ κηρύττεται καὶ νὰ πιστεύεται ἀναμύριτον τὸ θαῦμα ἀπὸ τοῦτο τὸ σημάδι καὶ ἀπὸ τὴν διαφορετικὴν ὄψιν διατὶ ἂν ἦταν ἡ ἴδια ὄψις, εἶχανε νὰ εἰποῦνε πῶς εἶναι αὐτὰ τὰ πρῶτα μάτια, καὶ ὅχι ἀληθινὰ νὰ τοῦ τὰ εὐγαλαν. Ἐτζι λοιπὸν εἰς ὅλην τὴν χώραν καὶ τὸ Νησί νὰ διαλαληθῇ τὸ θαῦμα, καὶ νὰ πιστευθῇ ἀπὸ ὅλους, ὁ Μπαῖλος κράζοντας τὸν Στέφανον, τοῦ ἐγύρευε συμπάθειο διὰ τὴν ἀδικίαν ὅπου ἀπὸ ἀγνωσίαν τοῦ ἔκαμε καὶ ἀντιμεύωντάς τον μὲ πλοῦσια χαρίσματα καὶ φιλοτιμιῶντάς τον μὲ πολλὴν ἀγαθωσύνην τὸν ἔστειλε σπίτη του καὶ ἐξανάκτισε καὶ τὸ περιτρίγυρον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Θεοτόκου μὲ πολλὴν ἐπιμέλειαν καὶ πολλοὶ τότες ὅπου ἦταν ἀστερέωτοι εἰς τὴν πίστιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰη-

	Σωμ.		Σωμ.
Δ. Κάσσαρης	1	Χ. Κύρος	1
Σ. Σαλβάκος	"		
Σ. Χ. Βλάχος	"		
Ι. Τσερκάνος	2	ΣΥΝΙΩΝ.	
Α. Σαρακηνός	1		
Σ. Μπολέτσας	1	Ι. Γ. Γιαννακόπουλος δήμαρχ.	1
Ι. Παργινός	2	Σ. Σαρακηνός	"
Π. Χειρδάρης	1	Γ. Μαυρωνάς	"
Φ. Κορμαρης	"	Δ. Τρύφωνας	"
Α. Κορμαρης	"	Δ. Μαυρωνάς	"
Σ. Χ. Χειρδάρης	"	Γ. Μιχαλόπουλος	"
Σ. Δ. Χειρδάρης	"	Σ. Μπρανίκας	"
Χ. Χειρδάρης	"	Ι. Τσαποκύριανας	"
Βικ. Παργηνός	"	Σ. Τσεύλικος	"
Βασ. Παργηνός	"	Σ. Μαυρωνάς συμβολαιογρ.	"
Α. Σαρακηνός	"	Μ. Μαυρωνάς	"
Ι. Σαρακηνός	"	Γ. Τσιώλης	"
Ανδ. Συριώτης	"	Α. Τσιώλης	"
Ν. Μπούτας	"	Αλ. Μαυρωνάς	"
Χ. Χειρδάρης	"	Ευγ. Γαρνέλης	"
		Π. Πετρόπουλος	"
		Μ. Κατσαρός	"
		Γ. Πετρόπουλος	"
ΚΑΣΣΙΩΠΗΣ.			
Γερ. Κ. Παππαδάτος	2	Πολ. Μπολοβίνος	"
Άρς. Παππαδάτος	2	Ν. Πετρόπουλος	"
Σπ. Κάσσαρης	1	Στ. Μαυρωνάς	"
Χ. Παπαγκόγκας	"	Δ. Μαυρωνάς	"
Π. Κύρος	1	Σ. Γαρνέλης	"

	Σωμ.		Σωμ.
Δ. Πετρόπουλος	1	Γ. Γισδάκης	"
Αλ. Τσιώλης	"	Σ. Άρβανιτάκης	"
Π. Τσιώλης	"	Γ. Σγούρος	"
Αλ. Γαρνέλης	"		
Σ. Άθηνάιος	"	ΣΩΚΡΑΚΙΟΥ	
Σ. Μαυρωνάς	"		
Ι. Δ. Γιαννακόπουλος	"	Γερ. Π. Χοντρογιάννης	1
Σ. Τρύφωνας	"	Γ. Α. Χοντρογιάννης δήμαρχ.	"
Μ. Μιχαλόπουλος	"	Ν. Χοντρογιάννης	"
Σ. Δουμαράκης	"	Π. Χοντρογιάννης	"
Σ. Γιαννακόπουλος	"	Σ. Χοντρογιάννης	"
Δ. Μαυρωνάς	"	Γ. Χοντρογιάννης	"
Αντ. Ι. Κατσαρός	"	Σ. Ν. Χοντρογιάννης	"
Αντ. Ι. Κατσαρός	"	Ι. Στογιάννης	"
Αντ. Ι. Κατσαρός	"		
		ΕΠΙΣΚΕΥΕΩΣ	
ΣΠΑΡΤΙΑΔΑ.			
		Γερ. Α. Λαδοβρέχης	1
Δ. Σέρβος.		Ι. Καπέλλος	2
Π. Γισδάκης		Γ. Παππαδόπουλος δημ.δ.	2
Α. Κράλλης δημοδιδάσκαλος		Σ. Παππαδόπουλος	1
Π. Πρίφτης	"	Δ. Κούστας	"
Δ. Σγούρος	"	Σ. Δημητράς	"
Χ. Γερνός	"	Σ. Γιαννούσης δημοδιδάκτλ.	"
Σ. Κοσκινάς	"	Ι. Νάννος	"
Ι. Κεφαλλονίτης	"	Σ. Δέντιας	"
Ι. Γ. Σγούρος	"	Γ. Μεγαλάκης	"
Σ. Θεόδοτος	"	Ν. Γιοβάρης	"

Σ. Ν. Δημητράς	1	Σωμ.	1	Γ. Ἀλεξάκης	1
Ν. Μανῆς	"				
Α. Τζώρας	"			ΚΑΡΟΥΣΑΔΩΝ	
ΛΑΥΚΙΟΥ				Ἀ. Κ. Μποῦκας	2
Ἱερ. Α. Βάρελης	1			Δρ. Π. Α. Καλογεράτος	1
Δ. Τσιώλης	"			Ἱ. Πιτικάρας	"
Γ. Μπάνος	"			ΣΦΑΚΕΡΩΝ	
Ἀ. Βλάχος	"			Ἀ. Νικοκάβουρας	1
Ἱ. Βάρελης	"			Σ. Νικοκάβουρας	"
Ἱ Βλάχος	"			Γ. Διβρώτης	"
Ἀ. Μαχειμάρης δημοδιδάσ.	"			Ἑλ. Νικοκάβουρας	"
ΣΤΡΙΝΙΔΑΔ.				Σ. Μπάστας	"
Δ. Πουλιάσης	1			Ἑ Νικοκάβουρας	"
Π. Βλάχος	"			Κ. Νικοκάβουρας	"
Χ. Κοσκινᾶς	"			Σ. Νικοκάβουρας	"
Σ. Βλάχος	"			ΝΥΜΦΩΝ	
Δ. Κοσκινᾶς	"				
Φ. Πουλιάσης	"			Ἱερομον. Ε. Μωραΐτης	1
ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ (Ρόδας)				Εὐστ. Μωραΐτης	"
Ἱ Ἀλεξάκης	1			Ἱ. Κοτσῆς Μοναχός	"
Ἀ. Ἀγᾶς	"			Β. Πορφύρης	"
Σ. Ἀλεξάκης	"			Δ. Παπούτσης	"
	"			Σ. Τσουκαλᾶς	"
	"			Σ. Μαρίτσας	"

Γ. Κοντοστάνος	1	Σωμ.	1	Α. Τριβυζᾶς	1
Θ. Ῥίζος	"			Σ. Τρικαλιώτης	"
Κ. Παπούτσης	"			Σπυρ. Τριβυζᾶς	"
Κ. Ἀλεξάκης	"				
Δ. Παπούτσης	"			ΑΓ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ	
Χ. Κύριος	"				
Ν. Κεφαλληνός	"			Ἱερ. Ἱ. Γαβαλλᾶς	1
Θ. Παπούτσης	"			Ἱερ Γρ. Λώμης	"
ΑΓ. ΔΟΥΔΩΝ				Β. Παππαδάτος	"
Ἱ. Β. Τριβυζᾶς	1			Β. Χαλικιάς	"
Σ. Ἱ. Μαρίτσας	"			Γ. Παππαδάτος	"
Γ. Βοντετσιάνος δημοδιδ.	"			Εὐς. Ῥούσινος Συμβλ.	"
Ἀ. Γαλοῦφας Ἐνωμοτάρχ.	"			Α. Ῥούσινος	"
ΑΓΡΟΥ				Κ. Δολιανίτης	"
Θ. Ι. Τριβυζᾶς	1			Σ. Ῥούσινος Μοναχός	"
Σ. Κ. Κυριακοῦ Ἑλληνοδ.	"			Ν. Αὐλωνίτης	"
Δρ. Ι. Τζανίνης	"			Ν. Χαλικιάς Μοναχός	"
Εὐστ. Τριβυζᾶς	"			Σ. Ῥούσινος	"
Σ. Τριβυζᾶς	"			ΜΑΝΑΤΑΔΩΝ	
Γ. Τριβυζᾶς	"			Β. Γουδέλης	1
Στ. Τριβυζᾶς	"			Σ. Μανάντος	"
Στ. Τριβυζᾶς	"				
Κ. Ῥούσινος	"			ΑΓΑΙΩΤΩΝ	
Μ. Τριβυζᾶς	"			Ἱερ. Ν. Μουζακίτης Σακελλρ.	1
	"			Σ. Μουζακίτης	"

Σωμ.	Σωμ.
Ν. Λαίπιος δημοδιδ.	1
Κ. Μουζακίτης	"
Στ. Μουζακίτης	"
ΠΕΡΟΥΛΑΔΩΝ	Ν. Ι. Βραδύς 1
Τερ. Σ. Κούραλης 'Αρχ. 'Επιτ.	1
Ι. Σ. Βλαστός	" Γ. Βοβολίνης 1
Β. Αεοντίσης	"
Ι. 'Α. Σελᾶς	"
ΚΟΡΑΚΙΑΝΑΣ	Δ. Ρεπούλιος ἐπαρχ. σύμβ. 1
Τερομοχ. Σ. Προσαλέντης	1 ΔΟΥΚΑΔΩΝ
Τερ. 'Α Νικολούζος	"
Τερ. Χ. Θύμης	" Τερ. Θ. Μουμούρης 1
Σ. Νικολούζος	" Α. Μουμούρης 'Αναγν. "
Ι. Καλούδης.	" Σ. Αύλωνίτη Μοναχῇ "
Β. Καλούδης	" Θ. Καζιάνης δημοδιδ. "
Στ. Πέγγης	" Α. Καζιάνης "
'Ε. Κάνδαρος	" Γ. Κατσαρός "
Σ. Κάρρος	" Γ. Κατσαρός "
Ι. Μεταλληνός	" Π. Κουρτελέσης. "
Σ. Δινωσπόρης	"
Ι. Μεταλληνός	" ΓΑΡΔΕΛΑΔΩΝ.
Χ. Σαβανῆς	"
Π. Μεταλληνός.	" Τερμ. Χ. Τρίαντος 1
	Ν. Σαλβάιος συμβολαιογρ. "

Σωμ.	Σωμ.
Σ. Τρίαντος	1
Γ. Λευθεριώτης	"
ΣΤΑΥΡΟΥ.	Τερ. Στλ. Γρηγορόπουλος 1
Τερ. Ι. Κομιανός	Ζ. Πουλῆς 'Αναγν. "
Τερ. Ι. Νικηφόρος	1 Σ. Γιοχάλης "
Τερ. Ν. Ραρῆς	" Ι. Σαβδάτης "
Τερ. 'Αθ. Ραρῆς	"
Δ. Δαρνῆς	"
Γ. Κομιανός	"
Σ. Λαυδρός	" Κ. Δαρνῆς 1
Σ. Πατάκης	"
Γ. Λαυδρός	"
Δ. Λουκάς	"
Α. Ράλλης	"
'Αγθ. Κομιανός	"
ΒΡΑΓΑΝΙΩΤΙΚΩΝ.	Χ. Προβατᾶς δημοδιδάσκ. 1
Τερ. Στφ. Πράς	1